

Włodzimierz Błaszczyk, Zbigniew Karolczak

Poznań - Stare Miasto, ul.
Wroniecka/Wolnica. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 11, 239-240

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

słupów ścian bocznych /ca na wysokość 2 m/ i wewnętrznych konstrukcji nośnych budynku. W celu ich saskumentowania wytyczono dwa rowy sondazowe.

Sondaż 1A - 1B usytuowano na osi zachód-wschód o wymiarach 100x960 cm /od ściany wschodniej do zachodniej/. Uzyskano w ten sposób przekroje negatywów po słupach.

Sondaż 2A - 2B usytuowano na osi północ-południe o wymiarach 100x760 cm /od ściany północnej do południowej/, uzyskując przekrój negatywów po słupach nr 4, 10, 16 i 22. Zalegały one wszystkie licząc od powierzchni klepiska przyziemia od 100-160 cm, a średnica ich wahała się od 35-45 cm, wszystkie lekko zwężające się ku dołowi. Wypełniaka ich stanowił rumosz spraszonej w ogniu gliny i spalenizna. Zaobserwowano, że negatywy po słupach zewnętrznych konstrukcji nośnych zalegały najgłębiej od 145-160 cm o średnicy ca 45 cm;

Materiały złożone będą w Muzeum w Grudziądzu.

Badania będą kontynuowane.

POZNAŃ - Stare Miasto
ul. ul. Wroniecka/Wolnica
Stanowisko 9

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadzili dr Włodzimierz Błaszczyk i mgr Zbigniew Karolozak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Fortyfikacja miejskie /średniowiecze, czasy nowożytne/.

Kontynuowano prace z lat 1974-75. Ich celem jest poznanie systemu fortyfikacyjnego północno-zachodniej części miasta /bramy Wronieckiej, przedbramia, ciągów murów/. Prace koncentrowały się głównie na odcinku przedbramia, w czterech wykopach, rozlokowanych szachownicowo, o powierzchni 212 m².

W wykopie pierwszym /50 m²/ usytuowanym przy ścianie zachodniej przedbramia, doprowadzonym do głębokości 3 m poniżej obecnego poziomu użytkowania, odsłonięto fragment muru obromego linii zewnętrznej z lat 1431-53, odcinki murów przedbramia z dwóch faz - starszej /XV-wiecznej/ oraz młodszej /XVIII/XIX-wiecznej/. Odsłonięto jedną przyporę przyścienną o wymiarach 1,2x1,1 m, związaną z odcinkiem muru przedbramia starszej fazy, wzniesionych w wątku gotyckim /polskim/ i nieregularnym, z cegły o wymiarach 28x14x8-9 cm oraz jedną przyporę przyścienną o wymiarach 1,5x0,5 m, związaną z murem fazy młodszej, wzniesionych w wątku blokowym i nieregularnym z cegły o wymiarach 28x14x6 cm.

Częściowo odsłonięto również fragment, niezidentyfikowanego na obecnym etapie prac, muru narożnego, związanego zapewne również z zewnętrzną warownią bramy /przedbramia/, wzniesionego w wąt-

ku gotyckim /polskim/ z cegieł o wymiarach 28x14x8-9 cm, wzniesionego od północnej strony przyporą przyścienną, wzniesioną w wątku nieregularnym z cegły o wymiarach 27x14x8 cm.

W wykopach - drugim /100 m²/, trzecim /42 m²/ i czwartym /20 m²/, doprowadzonych przeciętnie do głębokości 1,5-2,0 m poniżej poziomu obecnego, odsłonięto trzy ściany szczytowej przedbramia, mianowicie, część ściany zachodniej fasady starszej /IV-wiecznej/, część ściany wschodniej /XVI-wiecznej/ o szerokości muru 1,15 m /z odsadką od strony zachodniej - 1,25 m/, wzniesionej w wątku blokowym /kawałkowym/ i nieregularnym z cegły o wymiarach 24x12x6,5 cm oraz doprowadzoną do niej od strony wschodniej ścianą wschodnią przedbramia o szerokości muru 0,75 m /z odsadkami z obydwóch stron - 1,0-1,05 m/, wzniesioną w wątku główkowym i nieregularnym z cegły o wymiarach 28x14x8 cm, a zachowanym przeklepieniem otworu o wymiarach 0,35x0,50 m. Z odsłoniętych trzech poziomów bruków pierwszy datowany jest na 2 poł.XIX w., drugi na 2 połowę XVIII w., trzeci zaś na XV/XVI w.

Badania będą kontynuowane.

POZNAŃ
Stary Rynek 48

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Badawcza Archeologiczno-
Konserwatorska Oddział w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Marek Owetoch i mgr Edward Krause /autor sprawozdania/. Finansował Urząd Wojewódzki w Poznaniu. Drugi sezon badań. Kamienica mieszczoskańska zbudowana w końcu XIII wieku.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w wykopie 2, położonym na terenie dawnego podwórza kamienicy. Prace prowadzone nad ekspozycją poziomów osadniczych z XVI, XV i XIV wieku.

Wytyczono także dwa dalsze wykopy /3 i 4/ w obecnej piwnicy pierwszego traktu. Stwierdzono tutaj, że strop calca występuje ok. 0,7 m wyżej aniżeli w wykopach usytuowanych w piwnicy traktu tylnego.

Z materiału zabytkowego znalezionego w wykopach wymienić należy ułamki naczyń glinianych z XIV-XIII wieku, monety z 1667, 1797, 1900 r., 3 fragmenty kamieniarki renesansowej, ułamki kafli, płytki posadzkowe.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PBAK PKE w Poznaniu. Badania będą kontynuowane.

POZNAŃ - Stare Miasto
Stary Rynek 99/100 /st.14/
ul. Dominikańska 7 /st.15/
ul. Działkowa 25 /st. 2/

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Zbigniew Karolczak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Osadnictwo przedlokalacyjne /XII/XIII - 1 poł.XIII w./, miasto lokalacyjne, przedmieście /średniowiecze, osady nowożytnie /.

W związku z realizacją inwestycji komunalnych i innymi pracami, muzeum podjęło interwencyjne badania archeologiczne w kilku punktach miasta.